

مدرس: دکتر علیرضا رنجبر

جبر خطی

تمرین سری سه

پرسش ۱ - (صفحه 64 ، شماره 9)

آ) پوچی D معادل تمام بردار های v ای می باشد که برای آنها داریم:

$$Lv = Dv - Iv = 0 \Rightarrow Dv = Iv = v$$

در نتیجه هر بردار (در اینجا با توجه به تعریف، تابع) y است که مشتقی با خودش برابر باشد. می دانیم که تنها توابع به صورت ce^{ax} هستند که مشتقشان برابر خودشان می باشد و بعد این توابع نیز برابر با 1 است.
ب) مانند قسمت قبل در اینجا تنها توابعی مربوط به پوچی D می شوند که مشتق آن a برابر خودش باشد. مجدداً می دانیم تنها توابع به فرم ce^{ax} هستند که چنین خاصیتی دارند و به طور مشابه بعد این توابع نیز برابر با 1 می شود.

پرسش ۲ - (صفحه 64 ، شماره 10)

آ) بعد این زیرفضا برابر با $n - 1$ می باشد. ابتدا دقت کنید که e_1, e_2, \dots, e_{n-1} که بردار های پایه ای استاندارد می باشند، $n - 1$ بردار مستقل خطی درون این فضا هستند. همچنین چون هر برداری درون این فضا که $n - 1$ مولفه اولش مشخص باشد، چون جمع مولفه هایش باید برابر با صفر شود، به طور یکتا مشخص می شود، پس بنابراین می توان هر برداری در فضا را به صورت ترکیب خطی یکتایی از این بردار های پایه ای نیز نوشت و بنابراین این بردار ها تشکیل یک پایه برای این زیرفضا می دهند و بعد این زیرفضا برابر با $n - 1$ می باشد.
ب) مشابه قسمت قبل می توان نشان داد که بعد این فضا برابر با $n^2 - 1$ می باشد زیرا می توان

$$E_{1,1}, E_{1,2}, \dots, E_{1,n}, E_{2,1}, \dots, E_{2,n}, \dots, E_{n,n-1}$$

را در نظر گرفت که $E_{i,j}$ ماتریسی است که تنها درایه در سطر i و ستون j مش 1 می باشد و همچنین به سادگی می توان دید که این بردار ها تشکیل یک پایه برای این فضا می دهند.

پرسش ۳ - (صفحه 64 ، شماره 11)

آ) ابتدا واضح است که 0 عضو این فضا می باشد زیرا هر ماتریسی که تمام درایه های روی قطرش صفر باشد، تریس 0 دارد. همچنین به سادگی می توان دید که اگر دو ماتریس مانند A و B داشته باشیم، آنگاه $tr(A + B) = tr(A) + tr(B)$ و در نتیجه تریس های ماتریس ها نسبت به جمع بسته می باشند. همچنین به ازای هر $c \in K$ ، اگر درایه های روی قطر هر ماتریس دلخواه مانند A را c برابر کنیم، تریس آن نیز c برابر می شود. در نتیجه تریس نسبت به ضرب نیز بسته بوده و در نتیجه تریس یک نگاشت خطی می باشد.

ب) به سوال 5 تمرین سری 2 مراجعه شود.
 پ) طبق نتیجه قسمت قبل می‌دانیم (دقت کنید که دو ماتریسی که در اینجا جابه‌جایشان می‌کنیم، B^{-1} و AB هستند):

$$\text{tr}(B^{-1}AB) = \text{tr}(ABB^{-1}) = \text{tr}(AI) = \text{tr}(A)$$

در نتیجه حکم برقرار می‌باشد.
 ت) 3 شرط را بررسی می‌کنیم:

$$\langle A, B \rangle = \text{tr}(AB) = \text{tr}(BA) = \langle B, A \rangle$$

$$\langle cA, B \rangle = \text{tr}(cAB) = c \text{tr}(AB) = c \langle A, B \rangle$$

$$\langle A+C, B \rangle = \text{tr}((A+C)B) = \text{tr}(AB+CB) = \text{tr}(AB) + \text{tr}(CB) = \langle A, B \rangle + \langle C, B \rangle$$

و در نتیجه این رابطه یک ضرب نقطه‌ای را تعریف می‌کند.
 ث) توجه کنید که برای هر دو ماتریس یکسان، تریس آن دو نیز یکسان می‌باشد؛ در نتیجه باید داشته باشیم:

$$\text{tr}(AB - BA) = \text{tr}(I_n)$$

اما نشان دادیم که

$$\text{tr}(AB - BA) = \text{tr}(AB) - \text{tr}(BA) = 0$$

و این یعنی تریس ماتریس همانی نیز باید صفر باشد که می‌دانیم چنین نیست. در نتیجه نمی‌توان هیچ دو ماتریس A و B ای را یافت که چنین خاصیتی داشته باشند.

پرسش ۴ - (صفحه 64 ، شماره 13)

داریم:

$$\text{tr}(AA) = \sum_{i=1}^n AA_{i,i} = \sum_{i=1}^n A_i * A_i^T = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n A_{i,j} * A_{j,i}$$

که چون A ماتریسی متقارن می‌باشد بنابراین هرکدام از جمع‌وند های بالا نامنفی هستند و تنها در حالتی جمع کلی صفر می‌شود که A برابر ماتریس تمام صفر باشد.

پرسش ۵ - (صفحه 65 ، شماره 16)

آ) برای ماتریس های متقارن $F(A) = 0$ بوده و در نتیجه 0 عضو فضا می‌باشد. همچنین داریم:

$$F(A+B) = \frac{(A+B) - (A+B)^T}{2} = \frac{A+B - A^T - B^T}{2} = \frac{A - A^T}{2} + \frac{B - B^T}{2} = F(A) + F(B)$$

و در نتیجه F تحت جمع بسته می‌باشد. همچنین

$$F(cA) = \frac{cA - (cA)^T}{2} = \frac{cA - cA^T}{2} = \frac{c(A - A^T)}{2} = cF(A)$$

و در نتیجه F تحت ضرب نیز بسته بوده و بنابراین نگاشتی خطی می‌باشد.

ب) فرض کنید یک ماتریس A عضو پوچی F باشد؛ در این صورت داریم:

$$F(A) = \frac{A - A^T}{2} = 0 \Rightarrow A = A^T$$

و در نتیجه پوچی F متناظر با ماتریس های متقارن می باشد. حال به سادگی می توان دید که بعد این فضا برابر با $\frac{n(n+1)}{2}$ می باشد زیرا با تعیین کردن درایه های زیر قطر اصلی تمام ماتریس مشخص می شود و در نتیجه بعد این فضا حداکثر برابر این مقدار می باشد، از طرف دیگر ماتریس هایی که تنها یکی از درایه های زیر قطر اصلی شان برابر 1 و دیگر درایه هایشان مساوی صفر است، به وضوح مستقل خطی می باشند و بنابراین تشکیل یک پایه برای این فضا می دهند و در نتیجه بعد این فضا برابر $\frac{n(n+1)}{2}$ می باشد.

پرسش ۶ - (صفحه 66 ، شماره 18)

فرض کنید $Y = U \cap W$ باشد. y_1, y_2, \dots, y_t را پایه ای برای Y ، u_1, u_2, \dots, u_l را پایه ای برای $U \setminus Y$ و w_1, w_2, \dots, w_k را پایه ای برای $W \setminus Y$ در نظر بگیرید. اجتماع y_i ها و u_j ها پایه ای برای U ، اجتماع y_i ها و w_r ها پایه ای برای W و همچنین اجتماع کل این 3 پایه، پایه ای برای $U + W$ می باشد (چرا؟). در نتیجه عبارت داده شده از رابطه بین اندازه پایه و ها و بعد فضا و استدلال های بالا ثابت می شود.

پرسش ۷ - (صفحه 71 ، شماره 10)

ابتدا نشان می دهیم که $Ker P \cap Im P = O$ و هیچ برداری مربوط به اشتراک این دو نمی شود. بردار v مربوط به $Ker P$ را در نظر بگیرید. حال فرض کنید u به طوری باشد که داشته باشیم: $Pu = v$ و در نتیجه v متعلق به $Im P$ نیز باشد. چون طبق فرض می دانیم که $P^2 = P$ در نتیجه داریم:

$$v = Pu = P^2u = Pv = 0$$

در نتیجه تنها 0 می تواند متعلق به هر دوی $Im P$ و $Ker P$ باشد و بنابراین این دو فضا هیچ اشتراکی ندارند. حال طبق قضیه اساسی جبرخطی می دانیم که:

$$dim V = dim(Ker P) + dim(Im P)$$

و چون در اینجا نشان دادیم که $Im P$ و $Ker P$ مجزا هستند، بنابراین هر بردار درون V متعلق به دقیقا یکی از این دو می باشد (باتوجه به این که مجموع بعد دو فضا برابر بعد کل فضا می باشد) و بنابراین حکم اثبات می شود.

پرسش ۸ - (صفحه 71 ، شماره 11)

ابتدا یک بردار دلخواه v را درون $Im P$ در نظر بگیرید. در نتیجه می دانیم بردار u وجود دارد که:

$$v = Pu$$

حال اگر Q را در دو طرف این تساوی اعمال کنیم خواهیم داشت:

$$Qv = QPu = 0$$

که تساوی دوم به علت خاصیت دوم عملگرهای P و Q می باشد. در نتیجه $v \in Ker Q$ می باشد. به طور مشابه می توان نشان داد که اگر $v \in Im Q$ باشد نیز داریم $v \in Ker P$. حال چون طبق سوال قبلی می دانیم که پوچی و تصویر P و Q اشتراکی ندارند، در نتیجه هر بردار v می تواند متعلق به حداقل یکی از $Im P$ و $Im Q$ باشد. حال از فرض اول می دانیم که به ازای هر بردار دلخواه v داریم:

$$Pv + Qv = v$$

و همچنین نشان دادیم که هر بردار حداقل متعلق به یکی از تصویرهای P و Q می باشد و در نتیجه یکی از جمعوند های بالا برابر صفر است. در نتیجه هر بردار دلخواه در فضا نیز دقیقاً متعلق به تصویر یکی از P و Q می باشد و بنابراین اثبات می شود که V برابر با جمع مستقیم $Im P$ و $Im Q$ می باشد.